

ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๖๖๓

สำนักงาน ก.ท. และ ก.อบต.

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม ๑๐๓๐๐

๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง สรุปผลการประชุม ก.ท. และ ก.อบต. ครั้งที่ ๙/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรียน ประธาน ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สรุปผลการประชุมฯ จำนวน ๒ ชุด

ด้วย ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ณ ห้องประชุม ๕๕๐๑ อาคาร ๕ ชั้น ๕ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้มีมติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่น รายละเอียดปรากฏตามสรุปผลการประชุมที่ส่งมาด้วย ทั้งนี้ จะมีหนังสือแจ้งมติให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติธร ยิ้มละมัย)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขานุการ ก.ท. และ ก.อบต.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

กลุ่มงานมาตรฐานทั่วไปการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๒๑๖ โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๕๕

ผู้ประสานงาน นางสาวสุธาสินี หาทรัพย์ ๐๘-๐๕๑๗๑๐๑๙

สรุปผลการประชุม ก.ท.

ครั้งที่ ๙/๒๕๖๓

เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๐๐ น.

.....

๑. ร้องเรียนการเข้าสู่ตำแหน่งรองปลัดเทศบาลโดยมิชอบ

- ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ การกำหนดขนาดเทศบาลและการกำหนดระดับตำแหน่งผู้บริหารของเทศบาลกำหนดให้โครงสร้างของเทศบาล ขนาดกลาง (ชั้น๒-๖เดิม) ที่มีตำแหน่งปลัดเทศบาล ระดับ ๘ กรณีมีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนปีงบประมาณ ที่ผ่านมา จำนวน ๒๐ ล้านบาทขึ้นไป สามารถมีรองปลัดเทศบาลระดับ ๗ หรือ ระดับ ๖ (จำนวน ๑-๒ คน) และกรณีที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนปีงบประมาณที่ผ่านมา จำนวน ๔๐ ล้านบาทขึ้นไป มีรองปลัดเทศบาล ระดับ ๘ หรือระดับ ๗ (จำนวน ๑-๒) คน แจ้งตามแจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๕๑ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๐ ปรากฏดังนี้

๑. เทศบาลตำบล พ. เป็นเทศบาลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนงบประมาณในปีผ่านมา (ปีงบประมาณ ๒๕๕๑) จำนวน ๒๔,๒๒๘,๑๒๓.๐๕ บาท โดยกำหนดตำแหน่งรองปลัดเทศบาล (นักบริหารงาน เทศบาล) เป็นระดับ ๖ ตามโครงสร้างระดับตำแหน่งเทศบาลขนาดกลาง กรณีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุน ปีงบประมาณที่ผ่านมา ๒๐ ล้านบาทขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๔๐ ล้านขึ้นไป จึงเป็นการดำเนินการที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด แล้ว ดังนั้น นาย ว. เป็นการดำเนินการตามประกาศโดยถูกต้อง แล้วจึงเห็นควรยุติเรื่อง

๒. เทศบาลตำบล ล. มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนงบประมาณในปีผ่านมา (ปีงบประมาณ ๒๕๕๑) จำนวน ๔๘,๖๗๒,๔๒๑.๘๘ บาท โดยเทศบาลตำบล ล. ได้กำหนดตำแหน่งรองปลัดเทศบาล (นักบริหารงาน เทศบาล) เป็นระดับ ๖ มิได้ดำเนินการกำหนดตำแหน่ง รองปลัดเทศบาล (นักบริหารงานเทศบาล) ระดับ ๗ ตามโครงสร้างระดับตำแหน่งเทศบาลขนาด จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ท. กำหนด

๒. การร้องเรียนการกำหนดตำแหน่งเป็นการเฉพาะราย กรณีสั่งให้กลับเข้ารับราชการ

- มีมติ ดังนี้

๑. กรณีหรือ ก.ท.จ. ต. เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศาลปกครองพิษณุโลกได้มีคำสั่งให้ทุเลา การบังคับตามคำสั่งเทศบาลตำบล ท. ที่ ๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๒ เรื่อง ลงโทษปลดออก จากราชการ พนักงานเทศบาล ราย นาย จ. ปลัดเทศบาลตำบล ท. (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง) ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ไว้เป็นการชั่วคราว โดยให้มีผลนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งนี้ ซึ่งเลขานุการ ก.ท.จ. ต. ได้รับคำสั่งศาลเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ อันเป็นวันที่มีผลของการทุเลาการบังคับ คำสั่ง แต่เนื่องจากตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีได้มีการรับโอน ว่าที่พันตรี ธ. มาดำรงตำแหน่งแล้วทำให้ผู้ฟ้องคดี ไม่สามารถกลับเข้าสู่สถานะเดิมได้ ก็ให้เทศบาลตำบลท่าสายลวดกำหนดตำแหน่งนักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง ร้องรับเฉพาะราย เมื่อตำแหน่งว่างให้ยุบเลิกตำแหน่ง โดยจะต้องเสนอ ก.ท.จ. ต. เพื่อขอความเห็นชอบในการกำหนดตำแหน่งร้องรับเฉพาะราย ตามประกาศหลักเกณฑ์การจัดทำแผนอัตรากำลังและการ กำหนดตำแหน่งของพนักงานเทศบาล ฉบับลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ก่อนจึงดำเนินการแต่งตั้ง นาย จ. ตามตำแหน่งที่กำหนดร้องรับเฉพาะรายดังกล่าวนี้ต่อไป

๒. กรณีหรือ ก.ท.จ. ข. ได้มีมติให้แจ้งความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา ก.ท.จ. ข. ทราบ เพื่อปฏิบัติตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาต่อไป กรณีตามข้อหาเรื่องนี้ แม้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติชี้มูลความผิดนางสาว ร. ในความผิดทางอาญารัฐเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา แต่มูลความผิดทางวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามข้อ ๑๙ แห่งประกาศ ก.ท.จ. ข. มิได้เป็นเหตุอันเกิดจากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด เมื่อพิจารณาฐานความผิดทางวินัยดังกล่าวจึงกล่าวได้ว่า มูลความผิดทางวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามข้อ ๑๙ ไม่ได้เป็นฐานความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่สามารถชี้มูลความผิดทางวินัยในกรณีนี้ได้ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่มีอำนาจชี้มูลความผิดทางวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงดังกล่าวได้จึงเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องดำเนินการทางวินัยโดยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยต่อไป ซึ่ง ก.ท.จ. ข. ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๒ มีมติเห็นชอบให้เทศบาล ม. ดำเนินการให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณายกเลิกคำสั่งลงโทษทางวินัยนางสาว ร. และ ก.ท.จ. ข. ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ให้เทศบาล ม. ดำเนินการตามมติ ก.ท.จ. ข. ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๒ แต่เนื่องจาก ก.ท.จ. ข. ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ พิจารณารณีขอความเห็นชอบรับโอนและแต่งตั้งพนักงานเทศบาลมาดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาล (นักบริหารงานท้องถิ่นระดับกลาง) เทศบาลตำบล ม. อำเภอเมือง ข. โดยกำหนดวันรับโอนในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ทำให้นางสาว ร. ไม่สามารถกลับเข้าสู่สถานะเดิมได้ ก็ให้เทศบาลตำบล ม. กำหนดตำแหน่งนักบริหารงานท้องถิ่นระดับกลางรองรับเฉพาะรายเมื่อตำแหน่งว่างให้ยุบเลิกตำแหน่ง โดยจะต้องเสนอ ก.ท.จ. ข. เพื่อขอความเห็นชอบในการกำหนดตำแหน่งรองรับเฉพาะราย ตามประกาศหลักเกณฑ์การจัดทำแผนอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่งของพนักงานเทศบาล ฉบับลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ก่อนจึงดำเนินการแต่งตั้งนางสาว ร. ตามตำแหน่งที่กำหนดรองรับเฉพาะรายดังกล่าวต่อไป

๓. การหรือการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล กรณีผู้ประเมินกับผู้รับการประเมินมีปัญหาความขัดแย้งหรือเป็นคู่กรณี

- กรณีนาย ส. เป็นผู้ใต้บังคับบัญชาสังกัด กองวิชาการและแผนงาน ดังนั้นผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน จึงเป็นผู้ประเมินผลการปฏิบัติงานนาย ส. และเสนอผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับได้แก่ ปลัดเทศบาล และคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงาน จนถึงนายกเทศมนตรี ตามประกาศ ก.ท. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๕ กำหนดว่า ให้ผู้ประเมินหรือผู้บังคับบัญชา เป็นผู้ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้รับการประเมินหรือผู้ใต้บังคับบัญชา และข้อ ๑๐ (๓) กำหนดว่า ผู้อำนวยการสำนัก/กอง เป็นผู้ประเมินผลการปฏิบัติงานสำหรับพนักงานเทศบาลที่อยู่ในสังกัดบังคับบัญชา

กรณีผู้ประเมินได้แจ้งผลคะแนนการประเมินให้แก่ผู้รับการประเมินทราบแล้ว ตามข้อ ๑๑ (๕) ของประกาศ ก.ท. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ หากผู้รับการประเมินเห็นว่า ไม่ได้รับความเป็นธรรมเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานหรือมีความคับข้องใจจากการกระทำของผู้ประเมินหรือผู้บังคับบัญชา ก็ควรร้องทุกข์ต่อนายกเทศมนตรี โดยทำเป็นหนังสือ เพื่อสั่งการให้คณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ดำเนินการตามข้อ ๑๓ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ เพื่อให้พิจารณาเกี่ยวกับความเป็นธรรมดังกล่าว และเสนอต่อนายกเทศมนตรีพิจารณาต่อไป

กรณีผู้รับการประเมินยังเห็นว่า ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามสมควรอีก ก็สามารถทำหนังสือร้องทุกข์ต่อ ก.ท.จ. โดยให้นำหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการตามประกาศ ก.ท. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ หมวด ๓ การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยเมื่อ ก.ท.จ. มีมติเป็นประการใด ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นโดยพลัน มติของ ก.ท.จ. ให้ถือเป็นที่สุด

๔. ทารือการนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งที่เกี่ยวข้องและเกื้อกูลเพื่อประโยชน์ในการเลื่อนระดับสูงขึ้น

- เห็นชอบให้นับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งที่เกี่ยวข้องและเกื้อกูลเพื่อประโยชน์ในการเลื่อนระดับสูงขึ้น จำนวน ๒ ราย ดังนี้

๑. นางสาวสมพร โผนแสง

๒. นางสาวจิรฉัตร เจริญบุญ

๕. ทารือการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยพนักงานเทศบาล กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด (ก.ท.จ.นนทบุรี)

- เมื่อข้อเท็จจริงตามที่ทารือเป็นกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยฐานความผิดอื่น โดยไม่ได้ชี้มูลฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ นายกเทศมนตรีที่เกี่ยวข้องต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนพนักงานเทศบาลในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ สำหรับกรณีทารือคำว่า “ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน” ตามนัยมาตรา ๙๙ แห่ง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด ในฐานะประธาน ก.ท.จ. หรือ ก.ท.จ. ด้วยหรือไม่ นั้น ไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของ ก.ท.

๖. ทารือการดำเนินการทางวินัยพนักงานเทศบาล

- เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เทศบาลตำบล ศ. มีคำสั่งที่ ๓๑๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ ลงโทษไล่นาย ม. ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง การดำเนินการทางวินัยนาย ม. กรณีอื่น จึงต้องเป็นไปตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นประกาศที่ใช้บังคับอยู่ในขณะวันที่ออกจากราชการ ดังนั้น การที่ เทศบาลตำบล ศ. ได้มีคำสั่ง ที่ ๓๖๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย นาย ม. กรณีร่วมกันทุจริตโครงการจัดซื้อยานพาหนะและครุภัณฑ์ (รถดูดสิ่งปฏิกูล) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ จึงเป็นระยะเวลาเกิน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ นาย ม. ออกจากราชการ จึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่ นาย ม. ในกรณีดังกล่าวได้ ทั้งนี้ เทียบเคียงหนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๐๒๕ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๓

๗. ทารือการดำเนินการทางวินัยพนักงานเทศบาล กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดวินัยในความผิดฐานอื่นนอกจากฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ (ก.ท.จ.บุรีรัมย์)

- เมื่อข้อเท็จจริงตามที่ทารือเป็นกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยฐานความผิดอื่น โดยไม่ได้ชี้มูลฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ นายกเทศมนตรีที่เกี่ยวข้องต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนพนักงานเทศบาลในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ ซึ่งการพิจารณาความผิดและการกำหนดโทษทางวินัยต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนทางวินัย ส่วนการลงโทษทางวินัยนายกเทศมนตรีต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดตามข้อเท็จจริงในสำนวนการสอบสวน

๘. หรือแนวทางปฏิบัติกรณีร้องทุกข์เกี่ยวกับการไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างทั่วไป

- สัญญาจ้างพนักงานจ้างทั่วไปถือเป็น “สัญญาทางปกครอง” เมื่อสัญญามีกำหนดระยะเวลาจ้างแน่นอนและได้สิ้นสุดลงแล้ว จึงเป็นการเลิกจ้างตามสัญญา โดยส่วนราชการไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้า การจะทำสัญญาจ้างต่อไปอีกหรือไม่ เป็นอำนาจดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการ มิใช่อำนาจผูกพันซึ่งสามารถดำเนินการตามความเหมาะสมแก่การบริหารภายในของหน่วยงาน แม้ผลการปฏิบัติงานจะอยู่ไม่ต่ำกว่าระดับดี ก็ไม่ได้ผูกพันให้ส่วนราชการต้องต่อสัญญา เมื่อไม่มีกฎหมายหรือสัญญาข้อใดที่กำหนดให้ต้องต่อสัญญา ส่วนราชการจึงไม่ได้เป็นฝ่ายผิดสัญญาและไม่ถือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๔๙๓/๒๕๖๐ ดังนั้น ก.ท.จ. จึงไม่สามารถมีมติสั่งให้นายกเทศมนตรีตำบล ต. ดำเนินการต่อสัญญาจ้างให้กับพนักงานจ้างทั่วไปได้ และหากจะมีการต่อสัญญาจ้างในตำแหน่งดังกล่าวต่อไปจะต้องถือปฏิบัติตามประกาศ ก.ท. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ข้อ ๔๔ ประกอบกับมติ ก.ท. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งเวียนตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. และ ก.ท.ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๑๒๓ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓

๙. หรือการดำเนินการตามคำพิพากษาศาลปกครอง

- เห็นชอบดังนี้

๑. เมื่อศาลปกครองมีคำวินิจฉัยว่า คำสั่งสั่งจ้างนาย ว. และนาง ส. เป็นลูกจ้างประจำ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งการเพิกถอนคำสั่งที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์จะต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น ตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศาลปกครองได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒ โดยคำพิพากษาดังกล่าวถึงที่สุดซึ่งผูกพันคู่กรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม ตามมาตรา ๗๐ แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงถือได้ว่า อย่างน้อยที่สุด เทศบาลนคร ก. ได้รู้ถึงเหตุแห่งความไม่ชอบด้วยกฎหมายในวันดังกล่าว ซึ่งขณะนี้ได้ล่วงเลยระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุให้เพิกถอนมาแล้วตั้งนั้น เทศบาลนคร ก. จึงต้องปฏิบัติตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ เทียบเคียงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๕๕๐/๒๕๕๑ และบันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ ๓๓๑/๒๕๕๖

๒. เมื่อศาลปกครองมีคำวินิจฉัยว่า คำสั่งแก้ไขหมวดชื่อตำแหน่งลูกจ้างประจำจากหมวดฝีมือพิเศษระดับกลางเป็นหมวดอื่นๆ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยคำสั่งดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าจ้างและสิทธิประโยชน์ลดลง จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็น การสร้างภาระ ตามมาตรา ๕๐ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่ ก.ท.จ. สามารถพิจารณาและแจ้งให้นายกเทศมนตรีนคร ก. พิจารณาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ตามมาตรา ๕๐ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางที่ศาลปกครองได้วินิจฉัยไว้ตามคำพิพากษาดังกล่าวต่อไป

๑๐. การโอนพนักงานเทศบาลกรณีมีเหตุผลความจำเป็น

- เห็นชอบให้โอนจำนวน ๑ ราย

๑๑. การแก้ไขประกาศมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบแข่งขัน พ.ศ. ๒๕๖๐

- เห็นชอบ ดังนี้

๑. เห็นชอบในหลักการให้มีการแก้ไขประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเรื่องกำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สอดคล้องกับประกาศ ก.ถ. แต่กรณีกระบวนการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นยังอยู่ภายใต้คำสั่ง คสช. ที่ ๘/๒๕๖๐ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการบริหารงานส่วนบุคคลท้องถิ่นให้คงดำเนินการตามประกาศเดิมต่อไป

๒. ตั้งข้อสังเกตให้ ก.ถ. พิจารณาเพิ่มเติม ดังนี้

๒.๑ กรณี กสถ. หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการสอบภาค ก เอง โดยใช้หลักสูตรการสอบของ ก.พ. ไม่ควรต้องทำความเข้าใจกับ ก.ถ. ทุกครั้ง เนื่องจากจะขาดความคล่องตัว เพราะจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเป็นจำนวนมาก

๒.๒ กรณี กสถ. เป็นหน่วยดำเนินการสอบภาค ก ควรให้สามารถนำผลการสอบภาค ก ดังกล่าวไปใช้ในการสมัครสอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ เนื่องจากการดำเนินการสอบใช้มาตรฐานเดียวกันกับ ก.พ. แล้ว

๑๒. การดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ ชี้มูลความผิดที่มีใช้การกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดที่เกี่ยวข้องกัน

- มีมติ ดังนี้

๑. กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและฐานความผิดอื่นร่วมด้วย ผู้บังคับบัญชาสามารถพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติได้ในทุกฐานโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีกและถือเอารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการใต้สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดที่เกี่ยวข้องกันทั้งในทางวินัยและทางอาญาเฉพาะการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และความผิดที่เกี่ยวข้องกันตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘ (๒) และมาตรา ๙๑ แห่ง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เท่านั้น สำหรับความผิดที่เกี่ยวข้องกันต้องเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลทางอาญา ทางวินัย แล้วแต่กรณี ตามความผิดหลักทั้งสามฐานดังกล่าวแล้ว หากมีความผิดอื่นทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับความผิดหลักทางอาญาฐานใดฐานหนึ่งในสามฐานหรือหากมีความผิดอื่นทางวินัยที่เกี่ยวข้องกับความผิดหลักทางวินัยในลักษณะเดียวกับฐานใดฐานหนึ่งในสามฐาน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจที่จะชี้มูลความผิดทางอาญาที่เกี่ยวข้องนั้นหรือทางวินัยที่เกี่ยวข้องนั้นไปในคราวเดียวกันได้ ทั้งนี้ ตามนัยเรื่องเสร็จที่ ๓๔/๒๕๖๓ และเรื่องเสร็จที่ ๗๘๔/๒๕๖๒ และมีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนในการพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติได้ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีกและให้ถือว่าสำนวนการใต้สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย

๒. กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางอาญาในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และกระทำความผิดทางวินัย

ซึ่งมิใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ผู้บังคับบัญชาสามารถพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และถือเอารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดทางอาญาในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมซึ่งเป็นความผิดฐานหลักแล้วในการชี้มูลความผิดทางวินัยก็จะต้องชี้มูลความผิดในความผิดฐานหลัก อันได้แก่ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมด้วย หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดทางวินัยซึ่งมิใช่ความผิดฐานหลักดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมไม่อาจชี้มูลความผิดทางวินัยอื่นที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกันได้ และไม่มีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนในการพิจารณาโทษทางวินัยแต่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีหน้าที่ต้องดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่บังคับใช้แก่ผู้ถูกกล่าวหาต่อไป ทั้งนี้ ให้แจ้งเวียนความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๓๒๐/๒๕๖๓ เรื่องเสร็จที่ ๓๔/๒๕๖๓ และเรื่องเสร็จที่ ๗๘๔/๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อ ก.จังหวัด และ อปท.

๑๓. การดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานส่วนท้องถิ่นที่ออกจากราชการไปแล้วในช่วงคาบเกี่ยวระหว่างข้อ ๒๘ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เดิม กับ ข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่แก้ไขใหม่

- เห็นชอบให้นำผลการตอบข้อหารือของ ก.พ. แจ้งให้ ก.จ.จ., ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด เพื่อแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติ สรุปว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้วก่อนวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ การดำเนินการทางวินัยดังกล่าวต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๐ แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ขณะนั้น กล่าวคือ ต้องมีการกล่าวหาเป็นหนังสือว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการ และต้องดำเนินการสอบสวนภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการ มิเช่นนั้นผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยจะไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้ที่ออกจากราชการไปแล้วได้

แต่ต่อมาจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๐ ดังกล่าว ตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ แต่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจในการดำเนินการทางวินัยก็ไม่สามารถนำกฎหมายที่แก้ไขใหม่ ซึ่งเป็นโทษกับผู้ถูกกล่าวหาที่ออกจากราชการและได้รับประโยชน์ตามมาตรา ๑๐๐ แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ไปแล้ว มาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการแล้วได้

.....

สรุปผลการประชุม ก.อบต.

ครั้งที่ ๙/๒๕๖๓

เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๓๐ น.

๑. การแก้ไขประกาศมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบแข่งขัน พ.ศ. ๒๕๖๐

- เห็นชอบ ดังนี้

๑. เห็นชอบในหลักการให้มีการแก้ไขประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเรื่องกำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สอดคล้องกับประกาศ ก.ธ. แต่กรณีกระบวนการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นยังอยู่ภายใต้คำสั่ง คสช. ที่ ๘/๒๕๖๐ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการบริหารงานส่วนบุคคลท้องถิ่นให้คงดำเนินการตามประกาศเดิมต่อไป

๒. ตั้งข้อสังเกตให้ ก.ธ. พิจารณาเพิ่มเติม ดังนี้

๒.๑ กรณี กสธ. หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการสอบภาค ก เอง โดยใช้หลักสูตรการสอบของ ก.พ. ไม่ควรต้องทำความเข้าใจกับ ก.ธ. ทุกครั้ง เนื่องจากจะขาดความคล่องตัว เพราะจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเป็นจำนวนมาก

๒.๒ กรณี กสธ. เป็นหน่วยดำเนินการสอบภาค ก ควรให้สามารถนำผลการสอบภาค ก ดังกล่าวไปใช้ในการสมัครสอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ เนื่องจากการดำเนินการสอบใช้มาตรฐานเดียวกันกับ ก.พ. แล้ว

๒. การดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ ชี้มูลความผิดที่มีใช้การกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดที่เกี่ยวข้องกัน

- มีมติ ดังนี้

๑. กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและฐานความผิดอื่นร่วมด้วย ผู้บังคับบัญชาสามารถพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติได้ในทุกฐานโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีกและถือเอารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการ ใต้สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดที่เกี่ยวข้องกันทั้งในทางวินัยและทางอาญาเฉพาะการทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และความผิดที่เกี่ยวข้องกันตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘ (๒) และมาตรา ๙๑ แห่ง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เท่านั้น สำหรับความผิดที่เกี่ยวข้องกันต้องเป็นกรณีที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลทางอาญา ทางวินัย แล้วแต่กรณี ตามความผิดหลักทั้งสามฐานดังกล่าวแล้ว หากมีความผิดอื่นทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับความผิดหลักทางอาญาฐานใดฐานหนึ่งในสามฐานหรือ หากมีความผิดอื่นทางวินัยที่เกี่ยวข้องกับความผิดหลักทางวินัยในลักษณะเดียวกับฐานใดฐานหนึ่งในสามฐาน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจที่จะชี้มูลความผิดทางอาญาที่เกี่ยวข้องนั้นหรือทางวินัยที่เกี่ยวข้องนั้นไปในการเดียวกันได้ ทั้งนี้ ตามนัยเรื่องเสร็จที่ ๓๔/๒๕๖๓ และเรื่องเสร็จที่ ๗๘๔/๒๕๖๒ และมีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนในการพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติได้ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีกและให้ถือว่าสำนวนการ ใต้สวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย

๒. กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบสวนและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางอาญาในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และกระทำความผิดทางวินัย

ซึ่งมิใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ผู้บังคับบัญชาสามารถพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และถือเอารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดทางอาญาในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมซึ่งเป็นความผิดฐานหลักแล้วในการชี้มูลความผิดทางวินัยก็จะต้องชี้มูลความผิดในความผิดฐานหลัก อันได้แก่ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมด้วย หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดทางวินัยซึ่งมิใช่ความผิดฐานหลักดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมไม่อาจชี้มูลความผิดทางวินัยอื่นที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกันได้ และไม่มีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนในการพิจารณาโทษทางวินัยแต่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีหน้าที่ต้องดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่บังคับใช้แก่ผู้ถูกกล่าวหาต่อไป ทั้งนี้ ให้แจ้งเวียนความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๓๒๐/๒๕๖๓ เรื่องเสร็จที่ ๓๔/๒๕๖๓ และเรื่องเสร็จที่ ๗๘๔/๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อ ก.จังหวัด และ อปท.

๓. การดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานส่วนท้องถิ่นที่ออกจากราชการไปแล้วในช่วงคาบเกี่ยวระหว่างข้อ ๒๘ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เดิม กับ ข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่แก้ไขใหม่

- เห็นชอบให้นำผลการตอบข้อหารือของ ก.พ. แจ้งให้ ก.อบต.จังหวัด เพื่อแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติ สรุปว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้วก่อนวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ การดำเนินการทางวินัยดังกล่าวต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๐ แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ขณะนั้น กล่าวคือ ต้องมีการกล่าวหาเป็นหนังสือว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการ และต้องดำเนินการสอบสวนภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการ มิเช่นนั้นผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยจะไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้ที่ออกจากราชการไปแล้วได้

แม้ต่อมาจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๐ ดังกล่าว ตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ แต่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจในการดำเนินการทางวินัยก็ไม่สามารถนำกฎหมายที่แก้ไขใหม่ ซึ่งเป็นโทษกับผู้ถูกกล่าวหาที่ออกจากราชการและได้รับประโยชน์ตามมาตรา ๑๐๐ แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ไปแล้ว มาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการแล้วได้

๔. ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติเพิ่มเติมตามประกาศ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างส่วนราชการและระดับตำแหน่งขององค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

- ตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างส่วนราชการและระดับตำแหน่งขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ กำหนดแนวทางปฏิบัติตามประกาศดังกล่าวว่า การกำหนดตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น ระดับต้น ระดับกลาง และตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลต้องตราข้อบัญญัติเพื่อการลงทุนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในปีงบประมาณที่ผ่านมา มีสัดส่วนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีและฉบับเพิ่มเติม (ถ้ามี) โดยงบเพื่อการลงทุนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ หมายถึง หมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการลงทุน หมายความว่า งบประมาณเพื่อการพัฒนาด้านบุคลากร ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ อาหารเสริมนม อาหารกลางวัน งบอุดหนุนเกี่ยวกับกิจการไฟฟ้า ประปา หรือด้านการศึกษา หรืองบเพื่อการลงทุนอื่นที่ ก.อบต. เห็นชอบ โดยสำนักงาน ก.อบต. แจกเป็นหนังสือด้วย

๕. การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล กรณีผู้ประเมินกับผู้รับการประเมิน มีปัญหาความขัดแย้งหรือเป็นคู่กรณีกัน

- แนวทางปฏิบัติ ผู้บังคับบัญชาที่กำหนดตามประกาศมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ ต้องเป็นผู้ประเมิน หากผู้ถูกประเมินเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือการพิจารณาอาจไม่เป็นกลาง ให้อุทธรณ์หรือร้องทุกข์ต่อนายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเพื่อสั่งการให้คณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานพิจารณาความเป็นธรรม และหากยังเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ก็สามารถร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัด โดยให้นำหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ หมวด ๓ การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยเมื่อ ก.จังหวัด มีมติเป็นประการใด ให้นายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นโดยพลัน มติของ ก.อบต.จังหวัด ให้ถือเป็นที่สุด

๖. การยื่นระยะเวลาการดำรงตำแหน่งที่เกี่ยวข้องและเกื้อกูลเพื่อประโยชน์ในการเลื่อนระดับสูงขึ้น

- เห็นชอบให้ยื่นระยะเวลาการดำรงตำแหน่งที่เกี่ยวข้องและเกื้อกูลเพื่อประโยชน์ในการเลื่อนระดับสูงขึ้น จำนวน ๑ ราย คือ จำเอก จักรพล หวยมาตร

๗. การขอคุณสมบัติการศึกษาพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก (คุณวุฒิ)

- จังหวัด น. โดย ก.อบต.จังหวัด น. ขอคุณสมบัติการศึกษาพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก (คุณวุฒิ) รายนาง พ. คุณวุฒิศึกษาศาสตร์บัณฑิต (การวัดและประเมินผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชได้มีหนังสือรับรองว่าหลักสูตรดังกล่าวมีการศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับปฐมวัยศึกษา จำนวน ๕ ชุด รวม ๓๐ หน่วยกิต และมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ว่าคุณวุฒิการศึกษาดังกล่าวตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กหรือไม่ และสามารถแต่งตั้งให้เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจตำแหน่งผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก (คุณวุฒิ) ได้หรือไม่

ก.อบต. พิจารณาข้อหาหรือแล้วเห็นว่า กรณีนาง พ. สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี จำนวน ๙๐ หน่วยกิต วิชาเอกหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (หลักสูตรต่อเนื่องจากประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ) ก.พ. ได้รับรองเป็นคุณวุฒิสถาวิชาศึกษาศาสตร์ ทางการวัดและประเมินผลการศึกษา และหนังสือรับรองรายวิชาที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชรับรองให้แก่นางเพ็ญทิภา พลกลาง มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ ปฐมวัยศึกษา จำนวน ๕ ชุดวิชา รวม ๓๐ หน่วยกิต ประกอบกับตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๔.๓/ว ๑๔ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ข้อ ๓.๒.๓ ที่กำหนดไว้ว่า ระดับปริญญาตรี หลักสูตร ๔ ปี (จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต) ต้องศึกษาวิชาเฉพาะ คือ วิชาแกน/วิชาเอก ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต (ในกรณีหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง พิจารณาจากรายวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ๒ ปีหลัง ซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต แล้วจึงพิจารณาจากรายวิชาที่ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรืออนุปริญญา หรือเทียบเท่าไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต) ดังนั้น นาง พ. ศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ก.พ. รับรองเป็นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คุณวุฒิสถาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ทางคอมพิวเตอร์และทางบริหารธุรกิจ ซึ่งไม่มีรายวิชาที่ศึกษาทางเอกอนุบาลศึกษาหรือการศึกษาปฐมวัย จึงไม่เข้าเงื่อนไขการพิจารณาหลักเกณฑ์ การกำหนดคุณวุฒิเพื่อเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามแนวทางที่ ก.พ. กำหนด โดยเป็นไปตามแนวทางที่ ก.อบต. กำหนดที่เห็นชอบให้นำแนวทางของ ก.พ. ในการรับรองคุณวุฒิที่ไม่ตรงกับสาขาวิชาหรือทางที่กำหนด ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งมาใช้กับการรับรองคุณวุฒิของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น จึงไม่สามารถ แต่งตั้งนาง พ. ให้เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก (คุณวุฒิ) ได้

๘. การพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงาน ส่วนตำบล กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด (ก.อบต.จังหวัดนนทบุรี)

- เมื่อข้อเท็จจริงตามที่หารือเป็นกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยฐานความผิดอื่น โดยไม่ได้ชี้มูลฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ นายองค์การบริหารส่วนตำบลที่เกี่ยวข้องต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ ขึ้นทำการสอบสวนพนักงานส่วนตำบลในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ สำหรับประเด็นที่หารือ แนวทางการพิจารณาเกี่ยวกับฐานความผิดที่เกี่ยวข้อง เมื่อต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วางแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับความผิดที่เกี่ยวข้องไว้แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณา

๙. การดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนตำบล ตามประกาศ ก.อบต.จังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)

- เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางสาว พ. ลาออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ การดำเนินการทางวินัยจึงต้องเป็นไปตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการ ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นประกาศที่ใช้บังคับอยู่ในขณะวันที่ออกจากราชการ ดังนั้น การที่ อบต. อ. ได้มีคำสั่ง ที่ ๖๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นางสาว พ. จึงเป็นระยะเวลาเกิน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่นางสาว พ. ออกจากราชการแล้ว อบต. อ. จึงไม่อาจดำเนินการทางวินัย แก่ นางสาว พ. ในกรณีดังกล่าวได้ ทั้งนี้ เทียบเคียงหนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๐๒๕ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๓

๑๐. การร้องการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนตำบล กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดวินัยในความผิดฐานอื่นนอกจากฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ (ก.อบต.จังหวัดขอนแก่น)

- เมื่อข้อเท็จจริงตามที่หารือเป็นกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยฐานความผิดอื่น โดยไม่ได้ชี้มูลฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ นายองค์การบริหารส่วนตำบลต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนนางสาว ศ. ในเรื่องทีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ

๑๑. ขอความอนุเคราะห์พิจารณาหาแนวทางแก้ไขปัญหา กรณีคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดอุดรธานี (ก.อบต.จังหวัดอุดรธานี) มีคำสั่งให้ข้าราชการท้องถิ่นออกจากราชการ

- ผลการศึกษาของคณะอนุกรรมการฯ ไม่ปรากฏพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่รับฟังเป็นที่ยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ตามมาตรา ๕๔ (๑) แห่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับนาย ช. (ผู้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการฯ) กับพวก ได้มีคำขอให้ศาลปกครองมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งที่ให้ผู้อนุมัติทั้งสิบเอ็ดคนออกจากราชการไว้เป็นการชั่วคราวก่อนพิพากษาคดี ซึ่งศาลปกครองพิจารณาเห็นว่า ไม่มีเหตุสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลาคำบังคับตามคำสั่งดังกล่าว ตามข้อ ๗๒ วรรคสาม แห่งระเบียบที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ดังนั้น จึงยังไม่มีเหตุที่ ก.อบต. จะต้องกำหนดมาตรการเยียวยาเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการ และควรรอคำพิพากษาถึงที่สุด เพราะหากศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดเป็นประการใดก็ผูกพันคู่กรณีทั้งสองฝ่ายที่จะต้องปฏิบัติตาม ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

๑๒. การโอนพนักงานส่วนตำบลกรณีมีเหตุผลความจำเป็น

- เห็นชอบให้โอน จำนวน ๒ ราย ยุติเรื่อง จำนวน ๕ ราย และไม่รับเรื่องไว้พิจารณา จำนวน ๑ ราย

.....